

Geschäftsbücher
Dauerkonten-Bücher
im Dinformatsystem

N N

DIN

PLANA
Das
Loftblatt-Buch!

155 **DIN** Bestellkarte des Normenausschusses der Deutschen Industrie
System Porstmann

155 **DIN** Bestellkarte des Normenausschusses der Deutschen Industrie
System Porstmann

Bestell-Nr Blattgröße Äußere Höhe
mm mm mm

Bestell-Nr	Blattgröße mm	Äußere Höhe mm
Plana A2 quer	594 x 420	445
Plana A3 hoch	297 x 420	445
Plana A3 quer	420 x 297	315
Plana A4 quer	297 x 210	230

Liniatur nach Wunsch

Rückseite beachten

I. R. MULDER
Ingenieur C. N. B.

UIT HET BUITENLAND

Red.: J. E. EEDMAN, JAC. H. KRAMER en C. J. MEYER
(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris
der Redactie)

Is de accountant eigenaar van het accountantsdossier?

Omtrent dit onderwerp is door het Hooge Gerechtshof van Massachusetts (Vereenigde Staten v. N.-Amerika) een uitspraak gedaan. In „The Journal of Accountancy” van Augustus 1927 vinden wij omtrent het gevoerde proces een volledig verslag. In de algemeene inleiding vermeldt de schrijver:

„The decision was unanimous and supported in every particular the contention of the accounting profession that the accountant is and always will be, in the absence of express contract to the contrary, the owner of the working papers which he compiles preparatory to the final report”. Slechts in gevallen van buitengewonen aard zullen partijen anders overeenkomen. Is voor zulk een exceptioneel geval geen regeling getroffen, dan gaat volgens beroepsgewoonte het gehele dossier in eigendom aan den accountant over met uitzondering van het origineele accountantsrapport, dat eigendom is van den opdrachtgever. Deze beroepsgewoonte is gebaseerd op billijkheid en gezond verstand, zoomede op hetgeen in analoge gevallen in andere beroepen van toepassing is verklaard. In de laatste paar jaren is in Amerika twijfel gerezen ten aanzien van het recht van den accountant op het dossier en in de nieuwe wet van den staat Florida is een bepaling opgenomen, dat „all working-papers shall be and remain the property of the accountant”. Hiermede wordt dus de onzekerheid omtrent dit punt weggenomen.

Het lijkt vreemd, dat de voor het accountantsberoep vitale kwestie tot nog toe niet eerder tot een uitspraak door een rechterlijk college heeft geleid, doch volgens den schrijver zou dit zijn „due to the self-evident justice of the accountant's claim”. Het „American Institute of Accountants” werd van het onderhavige geval verwittigd en het meende, dat hierin een uitspraak door het hoogste rechtcollege moest worden verkregen. De kosten zouden door het Institute gedragen worden. Ter ondersteuning van de rechten van den desbetreffenden accountant is door het Institute en de Massachusetts Society of Certified Public Accountants een „brief of amicus curiae” aan de Supreme Judicial Court for the Commonwealth” gezonden. Hierin zegt het Institute o.m. „that within its membership it contains „persons in all parts of the United States who are en-

gaged in the practice of public accountancy. In each of the 48 states and the District of Columbia there are, states regulating such practice, and providing for examinations designed to demonstrate technical skill in accountancy and education in related subjects on the part of a person as a prerequisite to the issuance to him of a certificate as a certified public accountant. Such persons thereafter hold themselves on to the public as ready to perform the highly skilled services required of a public accountant to-day, and they are engaged by their clients as professional persons to do specific tasks in the field of accountancy. In the work of the accountant, whether in regard to making the ordinary annual audits and reports or in regard to the preparation of evidence for an income tax case, there is involved an examination of the books, records, vouchers, etc., of the accountant's client. Of course, these books, records, vouchers, etc. belong to the client. The accountant simply examines them, either in the office of the client or, in some cases, he may take them away to his own office. As he makes the examination, it is the practice to make notes of the facts which the accountant believes will be material as a basis for his report or opinion. In practice these notes are usually made on long sheets of paper which the accountant designates as his working papers. Thereafter from his working papers the accountant compiles the final report, which he certifies as an accountant and which he submits to client.

„If at the conclusion of his professional task for which he has been employed the accountant, after delivering his report should destroy alle his notes, that is to say, his working papers, certainly no action in tort would lie for such action and yet, if the title to such working papers is in the client, the right to recover in such an action would be the logical conclusion.

The right of the public accountant to retain the possession of his working papers subject to any legitimate interest of his client is obviously a vital one to him and is based upon the soundest considerations.”

Het hoofdargument van den raadsman der tegenpartij was, dat de accountant employé van den lastgever was.

De bewering van den accountant, dat hij „a professional practitioner” is, zou volgens de tegenpartij niet houdbaar zijn.

Het dossier bestond in dit geval uit 6 deelen:

Groep A: „Papers that originated in the plaintiff's office (de „plaintiff” hier als tegenpartij van den accountant) or in the office of its selling agents, or of someone associated with them, including papers relating to the 1917 federal tax

„return of the plaintiff”.

De accountant gaf toe, dat dit papieren waren, die aan zijn tegenpartij behoorden.

Groep B: Hierin bevond zich de copie van de verbeterde „federal tax return” voor 1918 en zekere papieren (geen „works-sheets”) daarop betrekking hebbende.

Groep C: Hierin waren verzameld de copiën van „plaintiff's tentative and amended tax return for 1919” met „works-sheets” and correspondentie, die daarmede verband hield.

Groep D bevatte papieren en „work-sheets” betreffende de herwaardeering van de vaste goederen der maatschappij.

Groep E waren de „werk-sheets”, die betrekking hadden op het rapport van den accountant van Juli 1922.

Groep F bevatte papieren, rapporten, opgaven, copiën, „work-sheets”, data, correspondentie en aantekeningen betreffende de belastingaangiften, tezamen met eenige brieven „originating in the plaintiff's office”.

In eerste instantie was door den rechter beslist, dat de maatschappij de eigenaresse was van de papieren van Groep B, C, D en E terwijl de accountant het recht had om daarvan fotografische afdrucken te laten maken en die te bewaren. De papieren van Groep F waren volgens dien rechter van belang voor beide partijen en de maatschappij had het recht om ze tijdelijk van den accountant te verlangen.

Het Hooge Gerechtshof evenwel besliste, dat van Groep B de origineele belasting-opgave aan de maatschappij was ter hand gesteld en dat de copie eigendom was van den accountant. De accountant was noch agent, noch employé van de maatschappij, hij was onafhankelijk contractant. De accountant had het recht om afschriften van de belastingaangifte te maken en deze te behouden. Zulks mede, om eventueel de juistheid van die aangifte te kunnen staven. In de overeenkomst was nergens bepaald, dat de accountant verplicht was die copiën aan zijn opdrachtgever ter hand te stellen en bij afwezigheid van die bepaling was de accountant niet verplicht tot terug-gave.

De overige papieren van Groep B waren copiën van brieven, gezonden door den accountant. Deze en „the copies of the schedules which are indicated by the evidence as being part of „the papers relating thereto” mogen belangrijke mededeelingen voor de maatschappij bevatten, „the right of the plaintiff to „restrain its publication is not before us” zegt het Hooge Gerechtshof.

Zelfs indien mag worden aangenomen, dat den accountant de publicatie van den inhoud van deze papieren is verboden, dan nog behooren zij hem in eigendom.

Bij Groep C moeten worden onderscheiden:

1. Carboncopiën van brieven van den accountant aan de maatschappij.

Volgens het Hooge Gerechtshof waren deze het eigendom van den accountant. Het contract tusschen den accountant en de maatschappij schreef niet voor, dat de accountant deze copiën aan de maatschappij moest verstrekken.

2. Origineele brieven van de maatschappij aan den accountant.

Hierin werd beslist, dat de accountant de ontvanger was en zij aan dezen behoorden (zulks ingevolge een vroegere uitspraak).

3. Origineele brieven aan den accountant van de advocaten der maatschappij. Uitspraak als bij sub. 2.

4. Carbon-copiën van brieven van den accountant aan den ontvanger der belastingen.

Ook hierin werd beslist, dat de accountant de eigenaar is. Of de maatschappij recht had van inzage dezer stukken of tot het nemen van copiën daarvan, was een punt, dat niet ter behandeling voorlag. Het feit, dat de inhoud dezer copiën de maatschappij betrof, was geen voldoende reden om den eigendom aan den accountant te ontzeggen.

Ditzelfde gold ten aanzien van de in groep C voorkomende copiën van belasting-aangiften.

Groep D en E. Hierin besliste het Hooge Gerechtshof als volgt:

„The worksheets were made by the accountants while engaged in their own business. The paper on which the computations were made belonged to them. They were not employed to make these sheets. The sheets were merely the means by which the work for which the accountant was employed might be accomplished. The title to the work-sheets remain in the accountant after the computations were made. In the absence of an agreement that these sheets were to belong to the company or were to be held for it, they were owned by the accountant. It may be that these papers contained information confidential in its nature and of importance to the plaintiff, but the accountant did not receive this information as the company's servants”.

De papieren groep F behooren eveneens in eigendom aan den accountant. De accountant had de gegevens verzameld en zij kunnen niet beschouwd worden als door de maatschappij in bruikleen aan den accountant afgestaan. J. E. E.

NIEUWE BOEKEN

A. Bedrijfshuishoudkunde:

Lord Aberconway. The basic industries of Great Britain: coal, iron, steel, ships. An historic and economic review. London, 1927.

Amar, Jules. The human motor or scientific foundations of labour and industry. London, 1927.

Aron, A. Die Kapitalveränderungen deutscher Aktiengesellschaften nach dem Kriege. Berlin, 1927.

Betriebs- und finanzwirtschaftl. Forschungen, II. Serie, Heft 32. *Bankboek 1927.* Uitg. van het dagblad „De Telegraaf”. Purmerend, 1927.

Birck, L. V. Technischer Fortschritt und Überproduktion. Jena, 1927.

Kieler Vorträge, 21.

Birnbaum, B. Die Organisation der Rationalisierung in Amerika-Deutschland. Berlin, 1927.

Mitteilungen aus dem Handelswissenschaftlichen Seminar der Universität Zürich. Neue Folge, Heft 47.

Cassel, G. Neuere monopolitische Tendenzen in Industrie und Handel. Berlin, 1927.

Casson, H. V. The story of the greatest company in the world. London, 1927.

Connan, J. C. Data for engineering inquiries. For consultants, estimating engineers, contractors, merchants, and salesmen. London, 1927.

Cotton World, The. A survey of the world's cotton supplies and consumption. Founded on lectures delivered at the City School of Commerce, Liverpool. Compiled and edited by John A. Todd. London, 1927.

Flach, W. Die deutsche Ostmesse. Ein Beitrag zur Entwicklung der Randmessenprobleme. Königsberg i. Pr., 1927.

„Osteuropäischer Aufbau”, Heft 12.

Grass, K. Binnenschiffahrtsexpedition. Die Organisation und Betriebstechnik im Speditions-Grossbetrieb der Rheinschiffahrt. Berlin, 1927.

Betriebs- und finanzwirtschaftl. Forschungen, II. Serie, Heft 27. *Giese, Fritz.* Methoden der Wirtschaftspsychologie. Berlin-Wien, 1927.

Harris, Henry C. Motive power engineering. London, 1927.

Krüger, W. Die moderne Kartellorganisation der deutschen Stahlindustrie. Berlin, 1927.

Lockhart, Leonard P. A short manual of industrial hygiene. For managers, foremen, forewomen, and industrial